

Bitva ve Velké Bystřici 2006

Datum	18. - 21. května 2006	
Pořádal	Sarras	Velká Bystřice
Zúčastnili se	Koža	Bojující
	Paťa	Bojující
	Yakuza	Bojující
	Jiřík	Bojující
	Gába	Bojující
	Kost'a J.	Bojující
	Kost'a P.	Bojující
Zapsala	Kost'a J. s úpravami ostatních zúčastněných	

Čtvrtek 18. května 2006

Ve čtvrtečním dopoledni jsme se Já, Kost'a a Yakuza sešli u Kožicha a po pečlivém naložení našich věcí, zbroje apod., do jeho auta, jsme vyrazili směr Olomouc. Asi po hodince jsme dorazili. Jelikož Olomouc je Kožovo rodné město, nemohla nás minout menší návštěva u jeho drahých rodičů. Po této zastávce jsme se konečně vydali k místu, kde se mělo vše odehrát, - malá milá útulná zelená louka. Tam už nás očekávalo pár známých stavících hradby, kteří nás uvítali s úsměvem. Než jsme se rozkoupali, vztyčili stany a tak nějak dohromady upravili náš tábor, nastal večer. A to jsme si řekli, že je pravý čas po namáhavém dni svlažit hrdla nějakým lahodným mokem. Po dostatečném zahrnutí našich žízní jsme se vypravili zpět do tábořiště, kde jsme u ohýnku strávili příjemným povídáním zbytek noci.

Pátek 19. května 2006

Je ráno. Koža si vesele prozpěvuje, čímž nás všechny vzbudí. Všichni čtyři nezadržitelně toužíme po ranním nádherně vonícím šálku kávy. Vydáváme se tedy do blízké cukrárny, kde jsme kromě vychutnávání kávičky (která stála jen 8 Kč, což nás velice potěšilo J) i porozprávěli s místními občany. Po poledni jsme očekávali příjezd našich dalších členů - Paťi, Jiříka a Gáby. Samozřejmě jsme jim pomohli postavit jejich obydlí, která jim měla sloužit celý nadcházející víkend. Postupem času se tábor začal plnit šermíři a šermířkami z ostatních skupin. Oficiální přivítání mezi sebou proběhlo však až v malebné hospůdce nedaleko tábora. Večer opět končil u ohně.

Sobota 20. května 2006

Nastal den bitvy. Kože si opět prozpěvuje. Všichni cítí to napětí v ovzduší a nemohou se dočkat okamžiku, kdy vytaší svůj meč proti zrádnému nepříteli. V čase dopoledním, lehce odpoledním proběhl nácvik na bitvu a dopilovávaly se poslední drobnosti, maličkosti a některým se vysvětlovaly i případné nejasnosti. A nebyl by to Lucius, kdyby nácvik někteří z nás nezaspali (že, Paťo?). Na všech bylo vidět, jak se těší, až se dostanou do pravé bitevní vřavy. Před bitvou jsme na posilnění dostali guláš, načež Gába prohlásil: „Tady se někomu včera ztratil pes, ale ten guláš je dobrej!“. A tak pomalu nastávala hodina, kdy mělo vše začít... napětí ještě zhoustlo. A je to tady.

Já. Která byla pověřena ztvárněním klíčové postavy příběhu - paní Kateřiny - podle které se celá bitva odehrávala, jsem hrdě a statečně vykročila ke svému hradu. Nejdříve, jak to ve všech středověkých legendách bývá, se protější strany snažily o domluvu, aby bitva být nemusela. Ale tvrdohlavá Kateřina, která by, jak sama řekla, raději políbila oslí hovno, než vydala svůj hrad, nemínila diskutovat a raději vyslala své vojsko proti nepříteli. Síly byly velice vyrovnané. Protivníkům se podařilo zbořit jen okrajové hradby a za bránu se ani po několika pokusech ne a ne dostat a tak jejich velitel všechny odvolal a nechal Kateřinu i s jejím hradem být. A tak bitva byla u konce. Všichni byli nadšeni, jak diváci, tak samotní účinkující. Jelikož nikdo nebyl vážně raněn, s klidným svědomím jsme se mohli odebrat do hospůdky doplnit chybějící tekutiny, které jsme vypotili při bitvě. Večer nás opět čekal ohýnek, kde jsme rozprávěli o našem odpoledním výkonu.

Neděle 21. května 2006

Po probuzení jsme hnedka sbalili stany a ubírali se k odjezdu. Velice nás pobavil Gába, který předváděl krollí bourání stanu. To nám zvedlo náladu, a proto jsme nebyli smutní, že musíme odjet. Tak jsme nasedli do auta a plní zážitků a dojmů se vraceli zpět domů.